

“РЕШЕЊЕ“ И – НЕРЕШИВИ ПРОБЛЕМИ

**Сви проблеми су нам ништа, прио два кључна!
Једно – што наши западњачки „чувари“ нису
гадљиви да се било с ким уортаче – само ако ће тако
сломит и затрт православне! А оно друго, посебна је
прича – ми, изгледа – нисмо гадљиви на те „чуваре“?!**

Ко би рекао да ћу, онако из лаганице вртећи ТВ канале, доћи до коначног решења ребуса – ко нам је обојеном револуцијом, која је почела падом настрешнице на железничкој станици у Новом Саду 1. новембра '25 – свом силом ударио на државу да је сруши! Између аналитичара и „аналитичара“, који имају задатак да нам отварају и затварају очи, зауставих се, сад 29. јуна, на емисију „Уранак“ на К1 и проф. Чедомира Антића (од милоште званог Чеда), да чујем неку паметну на задату тему!

Сад, што се теме тиче, није изненађење, траје више од годину и по. Али, решење је – бомба! А, зна га Чеда! И – добио је задатак да нам га саопшти!

Забринута новинарка копајући по дубини, како би разведрила пред очима народа и тражећи ко се то острвио на Србију да је уништи, доби и недвосмислен одговор: „Неко је искористио да би, не оборио власт Александра Вучића и Српске напредне странке, већ да би успоставио нов политички систем у држави... Добитак треба да има онај ко то плаћа! Јер, нико не мисли да ће овде успоставити пленуме и зборове у држави – то неће дати они који су овде инвестирали десетине милијарди евра!“ У наставку то „плаћање“ умота у доказ „да неко може 7, или можда више милиона евра да уложи само у кетеринг, односно у исхрану тих људи“, мисли на храњење блокадера! Ту га новинарка спремна дочека, како је министар финансија Мали, „помињао да се то зна. Да су то количине новца које се могу пропатити...“ Нашта јој у реч ускаче Чеда и наставља: „Иза стоји медвед са врло дугачким, овај, шапама и врло оштрим канцама, према томе – све знамо!“ На упад новинарке: „Значи ми знамо ко је тај медвед, али не можемо да га именујемо“, утрчава Чеда: „Нити да га уловимо!“ Ово откривање велике тајне завршава се и потврђивањем и потпитањем новинарке: „Јел' (?!), зато што је – шта (?), јачи!“ Нашта наш Чеда поентира: „па, зато што има атомско оружје“!!!

Шта ти је наивност! Ево, да су ми нудили непроцењиво богатство ако утрефим између неколико рушитеља – никад се не бих ухватила за „међеда“!

А, Чеда, у три потеза – нацрта нам и непријатеља и – пријатеље!

Као увод, прво чусмо да добитак има онај који плаћа. Логично.

Онда, том новооткривеном непријатељу коме није ништа да пукне 7 или можда више милиона евра за кетеринг рушитељима Србије, и ако знамо да је то „медвед“ – не можемо ништа, јер има атомско оружје!

Сад, атомско оружје није да само „медвед“ има. Имају га и ови други, за које нема тренутка у историји кад нису хтели да нам дођу главе – и Америка, и Француска, и Велика Британија...

Овде комотно можемо убројит и Немачку и ако га нема – с обзиром на последице које смо увек кроз историју од ње трпели и трпимо!

Међутим, симбол Америке је, или белоглави орао, или амерички бизон. Велика Британија има лава, Француска галског петла, а Немачка црног орла – „међеда“, ниђе!

Углавном, слажући један по један послати податак из ове циљане анализе, добисмо без остатка заокружену слику непријатеља – и медвед и атомско оружје! Значи – Русија!

Ту су и пријатељи! Они, чији симбол није медвед! Они су због нас „овде инвестирали десетине милијарди евра“, како би нас чували од „непријатеља“!

И, није Чеда једини! Мало мало па нам се са екрана пусти „шифрована“ порукица – не би ли нас преумили, сачували од ових новооткривених „непријатеља“ и – гурнули под заштиту „пријатељима“! Али, Чедина реч код мене има посебно место!

Јер, Чеда није од јуче! Чеда је ту од '90-тих! Да нам открије тајну ко нам је рушитељ државе, од Чеде бољега нема! Образован, извежбан, изградио своју позицију на високом статусу у држави, има дуго трајање, озбиљан наступ... Његов чврст став и од самог почетка јасну опредељеност и позиционирање на одабраној страни овог нашег животног размеђа, нису ми тајна. И, морам вам рећи – ја ценим његову доследност! Волим људе са којима знате на чему сте! Сад, то што се на том дугачком путу некад користи овај метод, па онај метод, па... – то је ствар интелигенције, а не промене става! То је потпуно супротно од отвореног срца и промишљања наивног плебса, жељног потраге за пријатељем и ослонцем – и тамо „ђе га никад било није...“!

Тешка су времена! То што мали једни друге држе на нишану, ништа је при светским силама које су се закопале и чекају не верујући једна другој ни на реч ни на потписани акт! Оно што се за све нејаке у таквој ситуацији увек поставља као кључно питање, јесте – ком' се царству приклонити и сачувати главу! Остати по страни, сам, заобиђен и сачуван – бајка је за наивне – која се у реалном животу не дешава!

Данас, кад је толико очигледно да су западњаци, сад или никад, на овај или онај начин, одлучили да коначно слома православну Русију, ми ћемо се, изгледа, најбоље сачувати кад нађемо уточиште међу западним хришћанством! Тамо једва чекају да им – напослетку дођемо – како би нас они „чували“! Уосталом, то им је пошло за руком толико пута, што сад не би!

Ови наши добротвори, који су овде „инвестирали милијарде евра“ и по цену тог улога неће нам дати да потпаднемо под непријатељске „дугачке и оштре канџе медведа“ – сви су припадници западног хришћанства!

Значи – они, на челу са папом – од сад су наши чувари?!

Једино што је добро – то „чување“ није новост – имамо искуства?!

Тамо где су они наумили да православне сачувају, као што то више векова, упорно раде и унијате у изворној руској земљи Украјини – више од 4 године крв међу посвађаном браћом тече – а „чувари“ сипљу џебану, трљају руке и чекају још један свој успех у откидању од православља!

Имамо и ми своју историју под њиховим покровитељством. Тамо где су нам они били заштита, добили смо преумљену браћу која је пунила јаме и логоре са нама непреумљенима! А у некадашњој славној српској спарти Црној Гори – толико су им „урадили“ мозак – да би им се скоро половина данас предала на „чување“! Оно што се тамо – све до Броза и Мила сматрало тешком издајом и бруком – сад је претворено у понос и патриотизам?! Е, то је квалитетно урађен посао!

Они су и толико пута – у походу на наше извориште идентитета КосМету, јуришали да нас затру и у корену прекалеме – све док не догураше до овог данашњег статуса да се ми лично и добровољно ослањамо на њихово чување, под којим се брише задње српско име и траг постојања!

Љукави Ватикан формално не признаје „Косова“, али каже да га фактички прихвата као реалност?! Пре две године је при Светој столици тај Шиптаристан отворио и Канцеларију за везу (!) – кажу нема дипломатски статус! Ма – стварно?! А, то што темељно ради и усађује се у ту нашу свету земљу, не мора ни да каже – дела говоре!

Не кажу ни да је највећи римокатолички храм на Балкану саграђен у Приштини?! Не кажу ни да се, по свим истраживањима, међу шиптарским подмлатком шири пропаганда која се жестоко и примила, тако да масовно прихватају римокатоличанство! Не кажу ни да су – у немањихком царском граду Призрену – немачки језуити отворили средњу језуитску школу и купили шиптарски нараштај у свом систему образовања! Логично, језуити су кроз историју највише и учинили да описмене Шиптаре и гурну им латиницу као писмо!

Наши „заштитници“ раде на превођењу Шиптара у западно хришћанство, што и није неки проблем са таквим безбожницима, који томе приступају прагматично – сад кад су видели да им ислам само може бити препрека за покровитељску западњачку руку!

Ватикан наш свети КосМет посматра као своју terra misionis (земља за мисионарење)! А онда – једног дана биће потпуно легално и легитимно – да стану иза „свог“ римокатоличког простора и света?!

То су процеси дугог трајања и, ради се полако! Они то иначе посматрају са аспекта вечности. Не жури им се. А плебсу, да не кажем жртви – није дато да сагледа удицу закачену на дугом штапу! Колико су само векова мисионарили и над нама и над Русима – и „размножили“ нас у толико новонасталих народа – сви у папу заљубљени?! И, не само то – него, како нам који рат наместе – поубијасмо се?!

Сад, могла бих ја овако да нижем сатима! Проблема је на претек! Али – два су нам кључна и, нерешива! Једно – што наши западњачки „чувари“ нису гадљиви да се било с ким уортаче – само ако ће тако сломити и затрти православне! А ово друго посебна је прича – ми, изгледа – нисмо гадљиви на те „чуваре“?!